

Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

17 iulie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Roic-Botezatu Lilia,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul declarat de către inculpatul Tomșa Oleg, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019, în cauza penală în privința lui,

Tomșa Oleg x, născut x.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 02.04.2019 – 24.04.2019;

Instanța de apel: 18.05.2019 – 18.06.2019;

Instanța de recurs: 15.05.2023 – 17.07.2024.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2019, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, Tomșa Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința inculpatului Tomșa Oleg pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Tomșa Oleg în perioada anilor x, intenționat, acționând împreună și de comun acord cu Anghel Diana x și alte persoane neidentificate de către urmărirea penală /în privința cărora au fost disjuse materialele într-o cauză penală separată/, având intenția înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, aflându-se în mun. Chișinău, precum și din diferite orașe din Italia, prin convingeri că vor fi bine plătite au identificat mai multe persoane de gen feminin, inclusiv - Sapeghin Iuliana x, Sprinceană Maria x și Mazurchevici Corina, pe care le-au îndemnat și le-au determinat de a presta servicii sexuale contra plată. Acestea fiind de acord cu prestarea serviciilor sexuale contra plată, Tomșa Oleg x, Anghel Diana x și alte persoane, le-au înlesnit practicarea prostituției prin faptul că le achitau serviciile de deplasare la destinație /Republica Moldova - Italia/, apoi le cazau în diferite apartamente din diferite orașe din Italia. Ulterior, prin intermediul anunțurilor plasate pe site-urile WEB, precum și prin alte modalități, găseau clienți cărora persoanele menționate le prestau servicii sexuale contra plată, iar din venitul obținut îi achitau lui Tomșa Oleg, Dianei Anghel și complicilor lor a câte aproximativ 70 euro zilnic, pentru faptul că le înlesneau practicarea prostituției.

Astfel, Tomşa Oleg a comis infracţiunea de proxenetism faţă de Sapeghin Iuliana x în următoarele circumstanţe: Tomşa Oleg, în perioada de timp x, aflându-se în or. x, intenţionat, acţionând împreună şi de comun acord cu Anghel Diana Constantin şi alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituţiei de către alte persoane, au îndemnat-o pe Sapeghin Iuliana în vederea practicării prostituţiei în or. x, prin convingeri că va fi bine plătită, comunicându-i despre intenţia unor bărbaţi din or. x de a beneficia de serviciile ei sexuale, contra plată, asigurându-i cazarea în apartamentele închiriate de către Tomşa Oleg şi complicii acestuia. Fiind de acord cu prestarea serviciilor sexuale contra plată, aceştia i-au înlesnit practicarea prostituţiei prin faptul că, au cazat-o pe Sapeghin Iuliana într-un apartament din or. x. Ulterior, în perioada 10.08-21.09.2017 când Sapeghin Iuliana s-a aflat în or. x, Tomşa Oleg împreună şi de comun acord cu alte persoane, prin intermediul anunţurilor plasate pe site-urile WEB, precum şi prin alte modalităţi, găseau clienţi cărora Sapeghin Iuliana le presta servicii sexuale contra plată /60-70 Euro/, iar din venitul obţinut, Sapeghin Iuliana achita lui Tomşa Oleg şi complicilor săi a câte 70- 150 Euro zilnic, pentru faptul că-i înlesneau practicarea prostituţiei.

Tot el, a comis infracţiunea de proxenetism faţă de Sprinceană Maria x în următoarele circumstanţe: Tomşa Oleg, în perioada anului x, aflându-se în x, intenţionat, acţionând împreună şi de comun acord cu Anghel Diana x şi alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituţiei de către alte persoane, au îndemnat-o pe Sprinceană Maria în vederea practicării prostituţiei în Italia, prin convingeri că va fi bine plătită, comunicându-i despre intenţia unor bărbaţi din Italia de a beneficia de serviciile ei sexuale, contra plată, asigurându-i cazarea în apartamentele închiriate de către Tomşa Oleg şi complicii acestuia. Astfel, Sprinceană Maria fiind de acord cu prestarea serviciilor sexuale contra plată, aceştia i-au înlesnit practicarea prostituţiei prin faptul că au cazat-o în diferite apartamente din Italia. Ulterior, Tomşa Oleg împreună şi de comun acord cu alte persoane, prin intermediul anunţurilor plasate pe site-urile WEB, precum şi prin alte modalităţi, găseau clienţi cărora Sprinceană Maria le presta servicii sexuale contra plată/ 50Euro/, iar din venitul obţinut, Sprinceană Maria achita lui Tomşa Oleg şi complicilor săi a câte 50-70 Euro zilnic, pentru faptul că-i înlesneau practicarea prostituţiei.

Tot Tomşa Oleg a comis infracţiunea de proxenetism faţă de Mazurchevici Corina în următoarele circumstanţe: Tomşa Oleg, în perioada anului 2017, aflându-se în or. x intenţionat, acţionând împreună şi de comun acord cu Anghel Diana Constantin şi alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituţiei de către alte persoane, au îndemnat-o pe Mazurchevici Corina în vederea practicării prostituţiei în or. x, prin convingeri că va fi bine plătită, comunicându-i despre intenţia unor bărbaţi de a beneficia de serviciile ei sexuale, contra plată, asigurându-i achitarea serviciilor de transport până la destinaţie, cazarea în apartamentele închiriate de către Tomşa Oleg şi complicii acestuia. Astfel, Mazurchevici Corina fiind de acord cu prestarea serviciilor sexuale contra plată, aceştia i-au înlesnit practicarea prostituţiei prin faptul că la 17.08.2017, Tomşa Oleg a însoţit-o pe Mazurchevici Corina şi i-a achitat cheltuielile pentru transport (Republica Moldova-Italia), apoi a cazat-o în diferite apartamente din or. x. Ulterior, în perioadele x şi respectiv x, când Mazurchevici Corina s-a aflat în or. x, Tomşa Oleg împreună şi de comun acord cu alte persoane, prin intermediul anunţurilor plasate pe site-urile WEB, precum şi prin alte modalităţi, găseau clienţi, cărora Mazurchevici Corina le presta servicii sexuale contra plată /50-70 Euro/, iar din venitul obţinut, C. Mazurchevici achita lui Tomşa Oleg şi complicilor acestuia a câte 70 Euro zilnic, pentru faptul că-i înlesneau practicarea prostituţiei.

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chişinău, Oficiul Botanica, Zlobin Alexandr, prin care a solicitat casarea parţială a sentinţei din motivul blândeţii pedepsei, rejudecarea cauzei penale, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Tomşa Oleg să fie recunoscut culpabil de comiterea infracţiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, şi în conformitate

cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare într-un penitenciar de tip semiînchis, cu luarea sub strajă din sala de judecată.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că:

- sentința este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei, deoarece instanța de judecată nu a luat în considerație în cumul toate circumstanțele stabilite la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, cu toate că nu a fost probată existența unui grup criminal organizat specializat în proxenetism, infracțiunea ce i se incriminează lui Tomșa Oleg a fost comisă prin participație, fiind implicate mai multe persoane, fiecare având rolul și obligațiile sale, bine prestabilite;

- înlesnirea practicării prostituției de către Tomșa Oleg și complicii săi, a avut un caracter continuu și stabil, fiind una din principalele surse de venit pentru aceștia, prin urmare existând riscul iminent că, aflându-se la libertate aceștia își vor continua activitatea criminală;

- instanța nu a ținut cont de faptul că, pe parcursul anilor x, efectiv, au existat mai multe episoade de înlesnire a practicării prostituției, fiind cunoscute cel puțin 3 persoane (1 parte vătămată și 2 martori), care au avut curajul de a face declarații, însă ținând cont câte persoane sunt implicate în această activitate infracțională, numărul victimelor poate fi mult mai mare, însă ultimele din diverse motive (neștiință, rușine, frică etc.), refuză să depună plângeri;

- instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că, chiar dacă inculpatul nu are antecedente penale, acesta anterior a mai fost judecat pentru diverse infracțiuni;

- instanța eronat a individualizat criteriile de aplicare a pedepsei, or, scopul acesteia este prevenirea săvârșirii de către persoane a unor noi infracțiuni. Prin aplicarea pedepsei sub formă închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, efectul scontat nu va fi atins, prin conștientizarea acțiunilor sale de către inculpatul Tomșa Oleg, existând un risc iminent de comiterea unor noi infracțiuni similare, însă cu urmări mult mai grave.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și a fost adoptată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Tomșa Oleg, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii de către organele competente, cu includerea termenului aflării lui Tomșa Oleg în stare de arest preventiv din 15.10.2018 până la 24.04.2019.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, chiar dacă inculpatul a recunoscut vina în cele incriminate, culpa acestuia în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită și prin următoarele probe, administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către instanța de fond, verificate prin citire în apel și anume prin: declarațiile părții vătămate Sapeghin Iuliana (f.d.62-63, vol. I); declarațiile martorului Sprinceană Maria (f.d.127-128); declarațiile martorului Mazurchevici Corina (f.d.134-135, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.01.2019 (f.d.136-137, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 16.11.2018 și 12.12.2018 (f.d.166-167, vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.12.2018 (f.d.177, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 10.12.2018 și Informația ridicată de la BC „Moldova Agroindbank” SA, nr. x, datată cu 04.12.2018 (f.d.185-186, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 30.11.2018 și informația ridicată de la BC „Victoria Bank” SA, nr. x datată cu 13.11.2018 (f.d.188-189, vol. I); informația privind transferarea frontierei de stat a Republicii Moldova a mijlocului de transport „Audi A 6” cu n/î x (f.d.63, vol. II); procesul-verbal de percheziție corporală a lui Tomșa Oleg din 15.10.2018 (f.d.89, vol. II);

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Tomșa Oleg pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, prima instanță a reținut că infracțiunea comisă de inculpat se califică ca fiind una „gravă”, prezența circumstanțelor

atenuante – inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante și luând în considerație prevederile art.78 Cod penal și reieșind din circumstanțele cauzei și prevederile legii penale, luând în considerație personalitatea inculpatului, implicarea activă în investigarea infracțiunii la faza de urmărire penală, căința sinceră, comportamentul ireproșabil pe tot parcursul cercetării judecătorești, circumstanțele cauzei, precum și de faptul că pedeapsa nu trebuie să cauzeze inculpaților suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea acestora, scopul pedepsei penale și anume reeducarea și corectarea inculpatului, care, consideră instanța că poate fi obținută și fără ca acesta să fie privat de libertate, instanța considerând oportun, rațional și echitabil a numi inculpatului Tomșa Oleg o pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea art.90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune prevăzută de norma legală.

Verificând legalitatea și temeinicia individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Tomșa Oleg, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal în coraport cu prevederile art.90 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a notat că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

La fel, instanța de apel a conchis că, acțiunile inculpatului Tomșa Oleg cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art.16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune „gravă”. Din materialele cauzei penale, se atestă faptul că, inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, se căiește sincer de cele comise solicitând examinarea cauzei penale în ordine simplificată, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, inculpatul Tomșa Oleg anterior a fost judecat.

Cu referire la circumstanțele atenuante reținute în privința inculpatului, instanța de apel a atestat că, prima instanță a reținut cu titlu de circumstanță atenuantă „recunoașterea vinei”.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că prima instanță *eronat a reținut cu titlu de circumstanță atenuantă „recunoașterea vinei”*, deoarece această circumstanță a condiționat admiterea cererii inculpatului și dispunerea examinării cauzei penale în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod procedură penală. Astfel, reținerea aceleiași circumstanță „recunoașterea vinei” în două situații juridice distincte și anume examinarea cauzei penale în ordine simplificată și în contextul circumstanțelor atenuante, ar însemna că aceleiași circumstanțe i se acordă o dublă valență juridică.

Prin urmare, instanța de apel a notat că circumstanța privind recunoașterea vinei a fost reținută în contextul examinării cauzei în procedură simplificată, iar în temeiul art.76 Cod penal în privința inculpaților, această circumstanță nu poate fi reținută și cu titlu de „circumstanță atenuantă”.

Instanța de apel analizând soluția primei instanțe referitor la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Tomșa Oleg a constatat că, prima instanță nu a motivat soluția privind individualizarea executării pedepsei în privința inculpatului, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, aplicând în cele din urmă o poziție eronată referitor la aplicarea față de inculpați a prevederilor art.90 Cod penal. Astfel, prima instanță nu a purces la operațiunea de individualizare a pedepsei sub aspectul executării acesteia, prin soluționarea

chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real, or, sub aspectul personalității acestora de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului pe un termen de probă. Raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. În afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de fond trebuia să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul de pedeapsă stabilit. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Instanța de apel a conchis că este eronată soluția primei instanțe privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Tomșa Oleg, deoarece nu au fost luate în vedere scopul și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.art.61, 75 Cod penal, respectiv, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele reale ale cauzei și personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii comise și consecințele survenite, iar în ansamblu, aceste aspecte nu pot genera stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Din materiale cauzei penale rezultă că inculpatul Tomșa Oleg a comis o infracțiune gravă, care a atentat la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt determinate de ocrotirea normelor de conviețuire socială, precum și la obiectul juridic secundar – cu privire la moralitatea și neaservirea raporturilor sexuale. Infracțiunea de care se face culpabil inculpatul a fost comisă cu intenție directă, cu agravantele prevăzute la lit. a), c) alin. (2) art. 220 Cod penal „acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multe persoane” și „acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a motivat soluția de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Tomșa Oleg, or, atât în cadrul individualizării pedepsei penale, inclusiv și sub aspectul executării acesteia, instanța de fond a reținut aceleași circumstanțe și anume că, inculpatul a recunoscut vina, s-a implicat activ în investigarea infracțiunii la faza de urmărire penală, căința sinceră, comportamentul ireproșabil pe tot parcursul cercetării judecătorești, iar în acest context instanța de fond a stabilit că corijarea și reeducarea acestora este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod Penal. Or, instanța de apel notează că în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de judecată trebuie să de-a o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că inculpatul nu este rațional să execute real termenul pedepsei stabilite. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest sens, instanța de apel a atestat că corectarea și reeducarea inculpatului Tomșa Oleg în vederea neadmiterii pe viitor a unor abateri de la normele penale este posibilă doar cu izolarea acestora de societate așa cum a fost stabilit că inculpatul se face vinovat de comiterea unei infracțiuni grave, care a lezat relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt

determinate de ocrotirea normelor de conviețuire socială, precum și la moralitatea și neaservirea raporturilor sexuale, infracțiune ce a fost comisă cu intenție, cu agravantele prevăzute la lit. a), c) alin.(2) art.220 Cod penal „acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multe persoane” și „acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”

Ținând cont de: caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, faptul că inculpatul Tomșa Oleg a recunoscut vina în comiterea faptei infracționale incriminate, infracțiunea comisă fiind din categoria celor grave, inculpatul a solicitat examinarea cauzei penale în ordine simplificată, a manifestat căință sinceră, însă inculpatul Tomșa Oleg anterior a fost judecat pentru infracțiuni cu intenție și pedepsit penal la pedepse neprivative de libertate, iar careva concluzii pentru sine nu a făcut și din nou a comis o infracțiune cu intenție, plus la toate infracțiunea comisă a fost compusă din patru capete de învinuire - instanța de apel a considerat oportun de a aplica inculpatului Tomșa Oleg pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art.61 Cod Penal și anume de corectare și reeducare a inculpatului Tomșa Oleg.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către inculpatul Tomșa Oleg, care solicită casarea deciziei.

5.1 În motivarea cererii de recurs inculpatul invocă următoarele:

- a colaborat cu poliția de cum a fost arestat;
- s-a aflat în detenție în penitenciarul nr.13 Chișinău un termen de 8 luni;
- după ce a fost eliberat de prima instanță, și-a perfectat actele pentru a pleca peste hotare, însă instanța de apel la condamnat la 3 ani închisoare, fiind arestat în Anglia.

6. Referință a fost depusă de către procuror, care solicită dispunerea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată conchide că, se imune soluția de a declara inadmisibilitatea acestuia

Conform art.432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.art.429 și 430 Cod de procedură penală.

În sensul art.429 alin.(1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art.430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs: denumirea instanței la care se depune recursul; numele și prenumele recurentului, calitatea procesuală sau mențiune cu privire la persoana interesele căreia le reprezintă și adresa ei; denumirea instanței care a pronunțat sentința, data pronunțării sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărârea judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel; denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată; formularea propunerilor privind hotărârea solicitată. Deși formularea acestor propuneri este obligatorie pentru recurent, ele nu influențează hotărârea Curții Supreme de Justiție; să fie aplicate data declarării recursului și semnătura recurentului.

Adică, potrivit dispozițiilor art.430 pct. 7) Cod de procedură penală, **cererea de recurs trebuie să conțină data declarării recursului și semnătura recurentului.**

Verificând cererea de recurs declarată, completul de judecată constată că aceasta nu este semnată de către inculpatul Tomșa Oleg și nu este indicată data declarării recursului.

Completul de judecată atestă că, în cazul în care autorul nu semnează recursul și nu indică data declarării recursului, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de art.430 pct. 7) Cod de procedură penală Mai mult, ținând cont că recursul ordinar a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la data de 14 martie 2023, la momentul dat lipsește raționamentul de a remite recurentului care se afla în Anglia, recursul nesemnat și lipsit de data depunerii.

Așadar, completul de judecată constată că recursul declarat de inculpatul Tomșa Oleg, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este în drept să completeze recursul declarat cu circumstanțele de fapt și de drept, ce l-ar justifica sub acest aspect.

În concluzie, instanța de recurs remarcă că odată ce recursul nu este semnat și nu este indicată data declarării recursului, rezultă că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute la art.art.429, 430 Cod de procedură penală și urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct. 1) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Inadmisibilitatea recursului declarat de către inculpatul Tomșa Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019, în cauza penală în privința lui **Tomșa Oleg X**, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia